

S knjižne mize in iz glasbene mape.

Novo izišle skladbe slovanskih komponistov: *Benit Bersa*, Fünf Lieder für eine Singstimme mit Klavierbegleitung. (Nr. 1. Meeresleuchten; Nr. 2. Und als ich so lange...; Nr. 3. Ein Lied der Liebe; Nr. 4. Auf den Wällen Salamankas; Nr. 5. Die Sklavin (Robinjica), Bosnische Ballade. Wien, Ludwig Doblinger (K 3—ntto). — *Oskar Nedbal*, op. 18: Romantisches Stück für Violoncell mit Klavierbegleitung (Hugo Kreisler) [für Viola und Klavier (Toni Konrath)], Dunaj, Ludwig Doblinger (à K 1'80). — *Josef Procházka*, op. 25: Dvanáct trylkových etud. I, II. Universal Ed. — *Vilém Steinmann*: Tři písně pro vysoký a střední hlas s klavírem. Nakladatel J. F. Buček v Prostějově (K 2—).

Novosti muzikalnega knjigotržva: *Emil Breslauer*: Melodieübungslehre auf Grundlage des harmonischen und rhythmischen Elements, 4. Auflage, Stuttgart, Verlag von Carl Grüniger. — *Stephan Krehl*: »Musikerelend«. Betrachtungen über trostlose und unwürdige Zustände im Musikerberuf. Leipzig, Verlag C. F. W. Siegl (R. Linnemann) 1912. — *Dr. Josef Pommer*: »Die Wahrheit in Sachen des österreichischen Volksliedunternehmens« (Sonderabdruck aus der Zeitschrift »Das deutsche Volkslied«), Verlag des Verfassers, Wien XIII/2. Für den Buchhandel bei Alfred Hölder, Wien 1912.

»**Hudební Revue**« (Praga) priobčuje v 9. sešitku tekočega leta obširno poročilo o hrvaškem, zlasti zagrebškem glasbenem življenju iz peresa *Fr. Lhotke*.

Nov italijanski glasbeni list »**Vita Musicale**« izhaja v Milanu kot »Giornale dell' Associazione Italiana degli Amici della Musica«.

Umetnikov življenje in stremljenje.

Antonín Dvořák in založnik Friderik Simrock. Revija »Die Musik« prinaša v 23. in 24. zvezku 10. letnika dopisovanje imenovanih oseb. Stari Brahms je opozoril naučno ministerstvo na dobre skladbe Dvořákov, da je leta dobil večkrat državni štipendij, in opozoril je tudi založnika Friderika Simrocka v Berlinu na skladatelja. Simrock je prevzel skoro vse skladbe Dvořákov v založbo. Iz dopisovanja je razvidno, kako se je Dvořák čutil za češkega narodnjaka. Nekoč je zahteval, naj se izdajajo njegove skladbe pod pravim češkim imenom »Antonín« ne »Ant.« Dvořák. To je Simrock odklonil. Omenjen naj bo tukaj en stavek iz pisma Simrocka: »... Vendar kaj naju briga politika; bodimo veseli, da moremo lépi umetnosti posvetiti svoje delovanje! In narodi, upajmo, kateri imajo in reprezentirajo umetnost, nikdar ne bodo zginili, akoravno so še tako mali.« — Omenjenima zvezkoma je priloženo mnogo umetniških prilog, kakor portret Dvořáka po Foersterjevem akvarelu, po fotografijah leta 1868, 1891, 1894, Dvořák na smrtni postelji, njegova rojstna hiša in poletno stanovanje, in več faksimilovanih pisem, partiturnih in drugih rokopisov.

Pèle-mèle.

Francozki kritik o češki glasbi. V svoji zelo zanimivi knjigi »Visions d'Autriche« (Bernard Grasset, Paris) posvečuje *Camille Maclair* tudi češki glasbi med drugim sledeča izvajanja, ki jih priobčimo v nemškem prevodu Maksa Hayeka (»Der Merker«, II/27, 1094): »Parallel mit diesem großen Musiker (scil. z Brucknerjem), der Österreich ehrt, trug die Musik in Böhmen in weitem Maße zur Entwicklung der Symphonie in Europa bei. Die tschechische Schule war seit dem 18. Jahrhundert interessant; aber ihren schönsten Vertreter hat sie in *Friedrich Smetana* gefunden... Man kennt von ihm in Frankreich nur die Ouvertüre zur Verkauften Braut, seiner musikalischen Komödie, und dieses Fragment kann keine Vorstellung vom Talente und dem Genius Smetanas geben, (mi smo drugega mnenja! op. ured.), dem man die Oper Dalibor, das symphonische Gedicht Vltava, das von heroischer Größe und einer anders ergreifenden Musik als jene Brahmsens ist, und endlich das Nationaldrama Libussa verdankt, das er zur Glorifikation der böhmischen Sage schrieb und welches durch die Erhabenheit seiner lyrischen Deklamation oft an die Schönheit Wagners rührt. *Anton Dvořák*, ein kraftvoller, wuchtiger Symphoniker, ist in Frankreich mehr bekannt; seine Musik nährt sich noch unmittelbarer als jene Smetanas von volkstümlichen Themen und wetteifert oft an Pracht und rhythmischer Feinheit mit jener der Russen. Junge moderne tschechische Komponisten wie *Novák*, *Josef Suk* und *Foerster*, setzen die Tradition Smetanas würdig fort, und das berühmte Quartet Wihan (scil. Češki Godalni Kvartet) hat in Paris große Triumphe gefeiert. Was man in Frankreich nicht kennt, das ist der Reichtum des tschechische Volksliedes, diese erstaunliche Fülle slovakischer und mährischer Lieder, welche den ungarischen Volksliedern ihre Schönheit streitig machen und wahre musikalische Juwelen sind, der Berühmtheit des deutschen Liedes oder der spanischen Solea würdig.« Kakor se vidi, ta izvajanja niso prosta površnosti. Kaj je to: »češka šola osemnajstega stoletja?« Trditev, da je Dvořákova invencija bližja narodnemu elementu kakor Smetanova, je najmanjše stvar okusa. Ali so nadaljevali Novák, Suk, Foerster *Smetanovo* tradicijo, je tudi vprašanje, na katero bi se dalo odgovoriti pač v prid Dvořáku. Tako ali tako: vsekakor je zanimivo, kako sodijo Francozi o češki glasbi.

Našim cenj. naročnikom!

Z ozirom na posebno jubilejno izdajo odpadejo topot vsi drugi članki in poročila ter skoraj vse beležke. Samo itak zakasneli referat o prednašanju Sattnerjevega oratorija pri koncertih »Glasbene Matice« v Ljubljani smo uvrstili še v ta zvezek. Uredništvo »Novih Akordov«.

Vsebina: *Ferdo Kenda*: Anton Hajdrih. Odlomek iz tajnikovega poročila pevskega društva »Hajdrih« na Proseku na slavnostnem 25 letnem društvenem obnem zboru 21. jan. 1912. — *Fran Gerbič*: Critica v spomin Antona Hajdriha. Ob skladateljevi sedemdesetletnici. — *Emil Adamič*: Glasbena zapuščina Antona Hajdriha. — *Ferdo Kenda*: Pevsko društvo »Hajdrih« na Proseku. Kratak posnetek iz društvene zgodovine. — Koncerti. — Naše skladbe. — S knjižne mize in iz glasbene mape. — Umetnikov življenje in stremjenje. — Pèle-mèle.